

som paa, at jeg tror, det ærede Medlem har gjort den paagældende Sparekasse nogen Uret. Det ærede Medlem nævnde, at den har et Indskud af noget over 18 Mill. Kr., en Aktiekapital paa 80,000 Kr. og en Reservefond paa 228,000 Kr. Reservefonden er for øvrigt 244,000 Kr. Men det ærede Medlem oplyste ikke, at den samme Sparekasse ved Siden deraf har 225 Garanter, der hver garanterer for 500 Kr. Lad os nu ogsaa sige, at de ikke alle gaa ind, saa maa man dog kunne regne med 100,000 Kr. som yderligere Sikkerhed udover den, det ærede Medlem nævnde. Dernæst gjorde det ærede Medlem opmærksom paa, at Værdipapirerne ikke ved Regnskabets Afslutning opføres saaledes, som de bør opføres, nemlig efter Gennemsnittet af de 3 sidste Aars Kurser. Men det er en Misforstaaelse; det er en anden Bestemmelse i Loven, som det ærede Medlem der sigter til, men den har ikke Indflydelse herpaa. Sparekassen aflægges selvfølgelig sit Regnskab paa den Maade, at den opfører Obligationerne til Gennemsnitskursen for de 3 sidste Aar, saaledes som det er dens Pligt at gøre. — Endelig kan man jo ikke altid tillægge det saa overordentlig stor Betydning, om en Sparekasse har en vis Aktiekapital; alle de gamle Sparekasser, som nu ere meget solide, have slet ingen Aktiekapital, de have efterhaanden ganske vist oparbejdet sig en større Reservefond. Hvad det hovedsagelig kommer an paa, er, hvorledes Sparekassen ledes, om den lider større Tab eller ikke, og jeg skal da nævne, at den Sparekasse, her er Tale om, har i de sidste 30 Aar ikke tabt 10,000 Kr. Som rent ud afskrækkende synes jeg derfor ikke den kan fremstilles.

Jeg mener, at det foreliggende Forslag i det hele dog byder nogen Forbedring og nogen yderligere Sikkerhed udover, hvad den nuværende Sparekasselov byder, og jeg ser ikke, at der kunde være noget urigtigt i at tage de Fremskridt, her bydes som en midlertidig Foranstaltning. Det er godt nok, at man skal have en Kommission til at overveje det andet og større Spørgsmaal, men Kommissioner ere undertiden noget langsomme i Vendingen, og selv efter at de ere færdige med deres Opgave, kan det undertiden tage adskillig Tid, inden Resultatet deraf bliver til Lov. Jeg tror nok, at dette Forslag, væsentlig i den Skikkelse, hvori det foreligger, i denne Mellemtid vil kunne frembringe nogen yderligere Betyggelse og derfor være til nogen Nytte.

Johnsen: Fra flere Sider er det allerede fremhævet, at det foreliggende Lovforslag trænger til at ændres paa væsentlige Punkter, og heri kan jeg være enig. Men da den højtærede Minister straks ved Lovforslagets Forelæggelse erklærede sig i høj Grad beredvillig til nærmere Forhandling om Lovforslaget, tvivler jeg ikke om, at det vil lade sig gøre at faa indført Ændringer deri, hvorved der vil kunne naas en i alt Fald noget bedre Ordning med Hensyn til Styrelsen af og Tilsynet med Sparekasserne end den nuværende mangelfulde, om det end neppe vil lykkes nu at naa en fuldkommen tilfredsstillende Ordning. Man bør dog ikke slaa sig til Ro med en saadan foreløbig Ordning, og jeg er derfor enig i, hvad det ærede 11te kongevalgte Medlem (Følbe-Hansen) udtalte om, at det vilde være rigtigst og forstigt i Lovforslaget at faa indført Bestemmelse om Nedsættelsen af en Kommission til Overvejelse blandt andet af Spørgsmaalet om en ny Sparekasselov. Ved denne Lejlighed kan Maalet ikke sættes højere end at faa den gældende Lov ændret paa de Punkter, hvor det er mest paatrængende nødvendigt, og det er jo ogsaa kun dette, Lovforslaget tilsigter.

De af ærede Talere allerede fremdragne Punkter i Lovforslaget, som der kan være Spørgsmaal om at ændre, skal jeg ikke komme videre ind paa, de ville jo blive gjorte til Genstand for Overvejelse i det Udvalg, som kan ventes at ville blive nedsat. Jeg skal tillade mig at berøre enkelte andre Punkter, som jeg henstiller ogsaa overvejes i det kommende Udvalg.

Ifølge § 1 ere „samtlige Sparekasser“ Statens Tilsyn undergivne, men hermed er det ikke med Sikkerhed afgjort, hvilke Institutioner der kommer ind under Loven. At en Institution kalder sig Sparekasse, kan ikke være afgørende, hvilket allerede fremgaar af, hvad den højtærede Indenrigsminister oplyste ved Lovforslagets Forelæggelse om en Sparekasse paa Amager — den, for hvilken Barberen var Formand. Den kaldte sig „Spareforening“, uagtet den betragtedes som Statens Tilsyn undergivet lige med Sparekasserne i Almindelighed ifølge Sparekasseloven. Paa den anden Side findes der omkring i Landet Spareforeninger, som ifølge den Afgørelse, der — saa vidt mig bekendt — er truffen af Sparekasseinspektøren eller Indenrigsministeren, ikke skulle betragtes som henhørende under Statens Tilsyn. Det bør selvfølgelig ikke henstaa usikkert, hvilke Institutioner der henhører under Lo-